

Arrest

nr. 317 183 van 25 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Mongolische nationaliteit te zijn, op 14 juni 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, T. M., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Mongoolse nationaliteit en bent u geboren in Erdenedalai, een dorp gelegen in de provincie Dundgobi. In 1994 verhuisde u naar Ulaanbaatur. U studeerde van 2007 tot 2008 in Taiwan en van 2014 tot 2019 in China. U bent gehuwd met B. D. (...) (CG (...)B; OV (...)), samen hebben jullie twee kinderen.

Er werd bij uw zoon M. (...) leukemie gediagnosticeerd waarna een behandeling werd opgestart in Mongolië. Echter, de dokters lieten op een bepaald moment weten dat uw zoon een beenmergtransplantatie nodig had en deze in Mongolië niet uitgevoerd werd. U besloot samen met uw vrouw naar Europa te gaan en via een nicht van uw vrouw die in België woont werd er via een smokkelaar een visum voor Italië geregeld. Jullie

reisden op die manier omdat jullie snel een behandeling wilden opstarten voor uw zoon. U verliet Mongolië samen met uw vrouw en kinderen op 16 november 2023.

U vloog naar Italië en zo reisde u door naar België. Hier dient u een verzoek om internationale bescherming in op 30 november 2023, gezien u in Mongolië niet de nodige medische verzorging voor uw zoon kan krijgen. Ter staving van uw verzoek legt u uw originele paspoort neer, dat van uw kinderen en vrouw, de identiteitskaarten, het medisch dossier van uw zoon (documenten uit Mongolië en België), foto's van uw zoon in het ziekenhuis en documenten van een aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van vluchteling noch de status van subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U bent er niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Zo zijn de door u aangehaalde problemen vreemd aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie. Immers verklaart u uw land enkel te hebben verlaten omdat uw zoon lijdt aan een zeldzame vorm van kanker waarvoor er geen behandeling voorhanden was in Mongolië (zie CGVS, p.5). Hoe betreurenswaardig dit ook moge zijn volstaat het echter geenszins om in aanmerking te komen voor de toekenning van internationale bescherming. Immers, de door u ingeroepen medische problemen van uw zoon houden geen verband met de criteria van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Nergens in uw verklaringen blijkt voorts dat u ten aanzien van Mongolië een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren omwille van uw politieke overtuiging, uw religie, uw nationaliteit, uw ras of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren, of dat u omwille van een van deze criteria niet zou kunnen rekenen op de bescherming door uw autoriteiten. U geeft toe nooit te zijn gearresteerd of veroordeeld door de Mongoolse autoriteiten (zie CGVS, p.6). Het gegeven dat u Mongolië voorts verliet op een legale manier met uw eigen paspoort en visum verliet, bevestigt dat u geen vrees ten aanzien van uw autoriteiten bezit. De reden waarom u niet de nodige medische zorg kan krijgen in Mongolië is te wijten aan het feit dat de gevraagde medische behandeling er niet bestaat. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen die geen verband houden met de Vluchtelingenconventie te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet 15 december 1980. U geeft zelf ook aan deze procedure reeds te hebben opgestart (zie CGVS, p.4).

Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Het door u neergelegde paspoort en identiteitskaart alsook de paspoorten van uw kinderen en de geboorteakte van uw zoon M. (...) kunnen bovenstaande beslissing niet ombuigen daar het louter een bewijs van uw identiteit en nationaliteit betreft en dat van uw kinderen, die hier niet ter discussie staan. Eenzelfde dient gezegd te worden over de huwelijksakte die u neerlegt. aan de door u geschetste huwelijksband met uw man wordt tot op heden niet getwijfeld en dit heeft dan ook geen invloed op bovenstaande beslissing. De medische attesten omtrent uw zoon staven zijn gezondheidsproblemen maar niet een gegronde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u gezondheidsproblemen van uw minderjarige zoon aanhaalt, waarvan u verklaart dat deze de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen."

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij, D. B., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Mongoolse nationaliteit en bent u geboren in Sasa, een dorp gelegen in de provincie Selenge. Echter vlak na uw geboorte verhuisde u naar Ulaanbaatur. U studeerde van 2015 tot 2018 in China. U bent gehuwd met M. T. (...) (CG (...); OV (...)), samen hebben jullie twee kinderen.

Er werd bij uw zoon M. (...) leukemie gediagnosticeerd waarna een behandeling werd opgestart in Mongolië. Echter, de dokters lieten op een bepaald moment weten dat uw zoon een beenmergtransplantatie nodig had en deze in Mongolië niet uitgevoerd werd. U besloot samen met uw man naar Europa te gaan en regelde via een smokkelaar een visum voor Italië. Jullie reisden op die manier gezien jullie snel een behandeling wilden opstarten voor jullie zoon. U verliet Mongolië samen met uw man en kinderen op 16 november 2023. U vloog naar Italië en zo reisde u door naar België. Hier dient u een verzoek om internationale bescherming in op 30 november 2023.

Bij terugkeer naar Mongolië vreest u dat uw zoon niet behandeld zou kunnen worden voor zijn ziekte.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele paspoort en identiteitskaart neer en originele paspoorten van uw kinderen, een originele huwelijksakte, foto's van uw zoon in het ziekenhuis en ten slotte een geboorteakte en medische attesten aangaande uw zoon M. (...), waaronder ook de aanvraag machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter in zijn hoofde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van vluchteling noch de status van subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U bent er niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken, noch dat u een reëel risico loopt op ernstige schade.

Zo zijn de door u aangehaalde problemen vooreerst vreemd aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie. Immers verklaart u uw land enkel te hebben verlaten omdat uw zoon lijdt aan een zeldzame vorm van kanker waarvoor er geen behandeling voorhanden was in Mongolië (zie CGVS, p.6). Hoe betreurenswaardig dit ook moge zijn volstaat het echter geenszins om in aanmerking te komen voor de toekenning van internationale bescherming. Immers, de door u ingeroepen medische problemen van uw zoon houden geen verband met de criteria van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Nergens in uw verklaringen blijkt voorts dat u een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren omwille van uw politieke overtuiging, uw religie, uw nationaliteit, uw ras of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren, of dat u omwille van een van deze criteria niet zou kunnen rekenen op de bescherming door uw autoriteiten. U geeft toe nooit te zijn gearresteerd of veroordeeld door de Mongoolse autoriteiten (zie CGVS, p.6). Het gegeven dat u Mongolië voorts verliet op een legale manier met uw eigen paspoort en visum verliet, bevestigt dat u geen vrees ten aanzien van uw autoriteiten bezit. De reden waarom u niet de nodige medische zorg kan krijgen in Mongolië is te wijten aan het feit dat de gevraagde medische behandeling er niet bestaat. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen die geen verband houden met de Vluchtelingenconventie te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet 15 december 1980. U geeft zelf ook aan deze procedure reeds te hebben opgestart (zie CGVS, p.4).

Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Het door u neergelegde paspoort en identiteitskaart alsook de paspoorten van uw kinderen en de geboorteakte van uw zoon M. (...) kunnen bovenstaande beslissing niet ombuigen daar het louter een bewijs van uw identiteit en nationaliteit betreft en dat van uw kinderen, die hier niet ter discussie staan. Eenzelfde dient gezegd te worden over de huwelijksakte die u neerlegt. Aan de door u geschetste huwelijksband met uw man wordt tot op heden niet getwijfeld en dit heeft dan ook geen invloed op bovenstaande beslissing.

De medische attesten omtrent uw zoon staven zijn gezondheidsproblemen maar niet een gegronde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u gezondheidsproblemen van uw minderjarige zoon aanhaalt, waarvan u verklaart dat deze de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van "de artikels 1 en 2 afdeling A" van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de wet van 29 juli 1991

betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.2.4. Verzoekende partijen verklaren niet te kunnen terugkeren naar Mongolië omdat ze er niet de nodige medische verzorging voor hun zoon kunnen krijgen (notities CGVS T., p. 5; notities CGVS D., p. 6).

2.2.5. In navolging van de commissaris-generaal, wijst de Raad er evenwel op dat de door verzoekende partijen aangehaalde problemen geen enkel verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald bij artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Uit hun verklaringen blijkt geenszins dat hen in Mongolië iedere vorm van medische hulp werd geweigerd maar wel dat een bepaalde behandeling – beenmergtransplantatie – er niet voorhanden was (notities CGVS T., p. 5.; notities CGVS D., p. 6). Het feit dat de gezondheidszorg in Mongolië van mindere kwaliteit is dan die in België en dat deze behandeling er niet uitgevoerd wordt is *an sich* vreemd aan de Vluchtelingenconventie. Evenmin is er sprake van enig intentioneel handelen tot vervolging, waardoor er ook geen sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Nergens uit hun verklaringen blijkt voorts dat zij een gegronde vrees voor vervolging hoeven te koesteren omwille van hun politieke overtuiging, hun religie, hun nationaliteit, hun ras of omdat zij tot een bepaalde sociale groep zouden behoren, of dat zij omwille van één van deze criteria niet zou kunnen rekenen op de bescherming door hun autoriteiten. Zij gaven aan nooit gearresteerd of veroordeeld te zijn geweest door de Mongoolse autoriteiten (notities CGVS T., p. 6; notities CGVS D., p. 6) en ook het gegeven dat zij Mongolië verlieten op legale wijze met hun eigen paspoort en visum bevestigt dat zij geen vrees ten aanzien van hun autoriteiten koesteren.

Verzoekende partijen dienen zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure, met name de aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen zij ook hebben gedaan, zo blijkt uit hun verklaringen alsook de door hen bijgebrachte documenten van een aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter die zij tevens opnieuw als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (zie notities CGVS T., p. 4; notities CGVS D., p. 4; bijlage 3 van het verzoekschrift).

In hun verzoekschrift beperken verzoekende partijen zich ertoe te herhalen dat er voor hun zoon geen behandeling meer mogelijk is in Mongolië, waarmee zij evenwel geenszins *in concreto* afbreuk doen aan bovenstaande bevindingen.

2.2.6. De door verzoekende partijen bijgebrachte documenten (zie administratief dossier, stuk 6, map documenten) werpen evenmin een ander licht op het voorgaande.

Hun paspoorten en identiteitskaart, de paspoorten van hun kinderen en de geboorteakte van hun zoon M. tonen louter hun identiteit en nationaliteit aan en die van hun kinderen, die hier niet ter discussie staan. Hun huwelijksakte toont voorts hun huwelijksband aan, wat evenmin wordt betwist. De medische attesten omtrent hun zoon staven zijn gezondheidsproblemen, waaraan op zich evenmin getwijfeld wordt, doch tonen geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of risico op het lijden van ernstig schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan.

2.2.7. Waar verzoekende partijen menen dat de weigeringsbeslissingen geen motivering bevatten met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er heden in Mongolië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 6), en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 22 april 2024 de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Mongools. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat verzoekende partijen geen nood aan internationale bescherming aantonen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig november tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT